

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz

w sprawie **B. W.**

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 lutego 2017 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji,

od wyroku Sądu Okręgowego w K.,

z dnia 14 listopada 2016 r., sygn. IX Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.,

z dnia 12 października 2015r., sygn. akt II (...)

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 października 2015 r., sygn. II K (...), utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K. wyrokiem z dnia 14 listopada 2016 r., sygn. IX Ka (...), B. W. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W piśmie z dnia 21 listopada 2016 r. skazany B. W. złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do postępowania kasacyjnego.

Zarządzeniem z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt IX Ka (...), Zastępca Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. wyznaczył skazanemu B. W. obrońcę z urzędu.

W piśmie z dnia 3 stycznia 2017 r. obrońca poinformował Sąd, że po analizie akt sprawy nie stwierdził podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji.

W dniu 5 stycznia 2017 r. Zastępca Przewodniczącego Wydziału IX Sądu Okręgowego w K. przesyłając skazanemu odpis opinii poinformował go o możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru celem sporządzenia i podpisania kasacji, która powinna być wniesiona w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma. Ponadto, we wskazanym piśmie poinformowano skazanego, że ponowne ustanowienie obrońcy z urzędu w postępowaniu około kasacyjnym jest niedopuszczalne.

Tego samego dnia skazany B. W. nadał samodzielnie sporządzone i podpisane pismo, zatytułowane „Kasacja”, w którym podniósł zarzuty pod adresem wyroku Sądu odwoławczego, a także złożył kolejny wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 16 stycznia 2017 r., sygn. akt Ka (...), wezwano skazanego B. W. do uzupełnienia braków formalnych kasacji poprzez jej podpisanie i sporządzenie przez adwokata, w terminie 7 dni od otrzymania zarządzenia pod rygorem odmowy jej przyjęcia.

W odpowiedzi na ww. zarządzenie skazany B. W. złożył w dniu 30 stycznia 2017 r. zażalenie, w którym zakwestionował trafność opinii sporządzonej przez wyznaczonego mu obrońcę z urzędu.

Pismem z dnia 3 lutego 2017 r. poinformowano skazanego, że treść pisma z dnia 5 stycznia 2017 r. (w którym poinformowano go o możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru oraz o niedopuszczalności ponownego ustanowienia obrońcy z urzędu) zachowuje swą aktualność.

Zarządzeniem z dnia 23 lutego 2017 r. Prezes Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego B. W., z powodu wniesienia jej przez osobę nieuprawnioną.

Na to zarządzenie skazany B. W., złożył zażalenie, w którym ponownie zakwestionował trafność opinii sporządzonej przez wyznaczonego mu obrońcę z urzędu, wniósł o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu i uchylenie zarządzenia o odmowie przyjęcia sporządzonej przez niego kasacji.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, to powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. W związku z tym osobista kasacja skazanego nie realizuje wskazanego wyżej przymusu adwokacko - radcowskiego, a zatem obciążona jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie jej biegu. Skarżącemu w postępowaniu okołokasacyjnym został wyznaczony obrońca z urzędu, który nie stwierdził podstaw do sporządzenia i wywiedzenia kasacji, w dostateczny sposób uzasadniając swoje stanowisko w pisemnej opinii wydanej w trybie art. 84 § 3 k.p.k. (k. 208–209). Skazany został o tym fakcie poinformowany.

Przypomnieć tym samym należy, że obrońca z urzędu w swej opinii, co do istnienia podstaw do wniesienia kasacji, zachowuje pełną autonomię. Dlatego stanowisko to jest dla sądu wiążące, tym bardziej, że brak jest argumentów do kwestionowania rzetelności przedsięwziętej czynności procesowej, na co również nie wskazuje skarżący. Nie ulega wątpliwości, że prawo skazanego do korzystania z profesjonalnej pomocy prawnej zostało zrealizowane przez wyznaczenie mu obrońcy. W konsekwencji, skoro sporządzona przez skazanego kasacja jest dotknięta wskazanym wyżej brakiem formalnym, który nie został w trybie art. 120 § 1 k.p.k. usunięty w terminie zakreślonym zarządzeniem z dnia 16 stycznia 2017 r. (k.219), to wydane zarządzenie o odmowie jej przyjęcia nie może być zasadnie kwestionowane.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że skazany został dwukrotnie poinformowany o możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru.

Mając na względzie podane okoliczności Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.